

2. Марков Р. Важливість розвитку витривалості для працівників поліції. Р. Марков. Організаційно-правове забезпечення функціонування підрозділів превентивної діяльності Національної поліції України в умовах воєнного стану : матеріали Всеукр. кругл. столу (м. Дніпро, 3 черв. 2022 р.). Дніпро : ДДУВС, 2022. С. 78-80.

3. Поливанюк В. Д. Сучасні питання фізичної підготовки фахівців Національної поліції України. В. Д. Поливанюк, Д. О. Ніколайчук. Актуальні проблеми службово-бойової діяльності сил сектору безпеки і оборони України в умовах воєнного стану : матеріали Регіон. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 30 черв. 2022 р.). – Дніпро : ДДУВС, 2022. – С. 66-67.

Литвиненко М.

курсант 2 курсу ННП права
та підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції

Анісімов Д.

викладач кафедри спеціальної
фізичної підготовки Дніпровського
державного університету
внутрішніх справ,
доктор філософії з права

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ФІЗИЧНИХ ЯКОСТЕЙ КУРСАНТІВ

Фізична підготовка у діяльності поліцейського – важлива складова, яка має значний вплив на формування професійних компетенцій майбутніх фахівців.

Анісімов Д. О. зазначає, що належна фізична підготовленість є важливою передумовою якісної професійної підготовки випускників закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання до практичної діяльності. Проте проблема підвищення якості фізичної підготовленості курсантів вищих навчальних закладів зі специфічними умовами навчання, незважаючи на значну кількість наукових розробок, залишається недостатньо вивченою [1, с. 9].

Так, наприклад, серед основних проблем можемо виокремити такі:

1. Недостатня матеріально-технічна база вищого навчального закладу.
2. Зростання кількості молоді з ослабленим здоров'ям.
3. Зниження рівня фізичної активності населення.
4. Недосконалість методичного забезпечення фізичного виховання.
5. Відсутність мотивації у курсантів до занять фізичною культурою.

Як вказує Анісімов Д. О., загалом цілеспрямована система фізичної підготовки в університетах МВС України сприяє розвитку комплексу

необхідних навичок та вмінь, що є важливими для майбутніх правоохоронців. Це дозволяє їм бути готовими до виконання своїх обов'язків у реальних умовах та забезпечувати безпеку суспільства [2, с. 15].

Так, аналізуючи вищезазначене, можемо виокремити основні напрями вдосконалення фізичних якостей курсантів [3, с. 255]:

1. Вдосконалення методичного забезпечення фізичного виховання, тобто розробка програм фізичного виховання з урахуванням специфіки вищого навчального закладу та потреб курсантів; використання сучасних методів і форм тренувань; залучення до навчального процесу кваліфікованих викладачів фізичного виховання.

2. Підвищення мотивації курсантів до занять фізичною культурою, що включає в себе проведення роз'яснювальної роботи щодо важливості фізичної підготовки для майбутньої професійної діяльності, створення сприятливих умов для занять фізичною культурою та заохочення курсантів до участі в спортивних змаганнях та оздоровчих заходах.

3. Покращення матеріально-технічної бази вищих навчальних закладів, тобто створення сучасних спортивних комплексів, оновлення спортивного інвентаря та обладнання, забезпечення доступу курсантів до спортивного інвентаря.

На нашу думку, розвиток фізичних якостей курсантів також залежить від викладача фізичної підготовки. Серед цих якостей:

1. Розвиток силових якостей, тобто запровадження викладачами вправ з власною вагою, вправ з обтяженнями та ізометричні вправи.

2. Розвиток витривалості: біг, плавання, єдиноборства, спортивні ігри.

3. Розвиток гнучкості.

4. Розвиток координації.

5. Розвиток швидкості.

6. Використання сучасних методів тренування. Наприклад, інтервальні тренування високої інтенсивності (НІТ), функціональні тренування, кросфіт.

7. Індивідуальний підхід до тренувань, тобто врахування рівня фізичної підготовки курсантів.

8. Мотивація курсантів до занять фізичною культурою: створення позитивної атмосфери на тренуваннях, використання різноманітних форм і методів тренувань, заохочення досягнень курсантів.

Вдосконалення фізичних якостей курсантів є важливим завданням, яке сприяє їх всебічному розвитку, підготовці до професійної діяльності та формуванню здорового способу життя.

Список використаних джерел:

1. Анісімов Д. О., Фурсова А. О., Пономаренко О. Л. Техніка рукопашного бою в аспекті підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції України. *Молодий вчений*. 2022. № 7 (107). С. 9–12.

2. Анісімов Д. О., Антипова А. К. Гендерні аспекти фізичної підготовки працівників правоохоронних органів. *Молодий вчений*. 2022. № 10 (110). С. 14–16. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2022-10-110-3>.

3. Самофалова А., Анісімов Д. Актуальні напрямки вдосконалення фізичних якостей майбутніх працівників поліції. *Scientific Collection «InterConf»*, 2023, 162. 253-260.

Луб'яний М.

курсант навчальної групи ДР-241
ННІ права та підготовки фахівців
для підрозділів
Національної поліції

Логінова М.

викладач кафедри цивільного
права та процесу Дніпровського
державного університету
внутрішніх справ

ДЕРЖАВНИЙ НАГЛЯД У СФЕРІ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Згідно з Конституцією України земля, надра, атмосферне повітря, водні ресурси та інші природні багатства, які знаходяться на території України, є власністю українського народу. Право власності на ці ресурси виконують органи державної влади та місцевого самоврядування від імені народу. Кожен громадянин має право користуватися цими природними ресурсами відповідно до закону. Земля є особливим національним надбанням, яке знаходиться під особливим захистом держави. Право власності на землю гарантується і може бути здійснене лише відповідно до закону громадянами, юридичними особами та державою [1].

Правила використання окремих природних ресурсів, таких як земля, вода, ліси, надра, атмосферне повітря та тваринний світ, встановлюються виключно законами. Ці закони включають Водний кодекс (1995), Земельний кодекс (2001), Лісовий кодекс (1999), Кодекс України про надра (1994), Закони України «Про тваринний світ» (2001) та «Про рослинний світ» (1999), а також «Про охорону атмосферного повітря» (1992).

Різноманітні сфери господарської діяльності, такі як бджільництво (2000), мисливське господарство та полювання (2000), а також рибне господарство і рибальство, регулюються відповідним законодавством, наприклад, тимчасовим порядком, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України (1996) [2].

Суб'єкти господарювання використовують природні ресурси відповідно до законів, у тому числі на праві власності або користування (оренди). Кабінет Міністрів України забезпечує державний облік природних ресурсів, що перебувають у державній, комунальній власності або в